

วัฒนธรรม / แหลงมรดก

หมายถึง วิถีแห่งการดำรงชีวิตของคนในแต่ละสังคม นับตั้งแต่การดำรงชีวิตในแต่ละวัน การกินการอยู่ การแต่งกาย การพักผ่อน การทำงาน การจราจร การขนส่ง การแสดงอารมณ์ การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ ซึ่งอาจมีต้นแบบ จาตตัวบุคคลแล้ว มีคนส่วนใหญ่ หรือประชาชน ส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยและปฏิบัติสืบทอดกันมา โดยสิ่งนั้นต้องเป็นสิ่งที่ดีงามเพื่อดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมไทย トラバจนชั่วลูกชั่วหลาน

ประเพณีและวัฒนธรรมของไทยมักผูกติดกับศาสนาและความเชื่อ ตัวอย่างเช่น

เดือนมีนาคม มีวันมาฆบูชา ตรงกับขึ้น 15 ค่ำ เดือน 4 ชาวไทยนิยมไปตักบาตร ทำบุญ ฟังธรรมและเวียนเทียน

เดือนเมษายน มีประเพณีสงกรานต์ นิยมไปทำบุญสงฆ์น้ำพระ รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่และสาดน้ำเล่นกัน

เดือนพฤษภาคม มีพระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญที่ท้องสนามหลวง

เดือนมิถุนายน มีวันวิสาขบูชา ตรงกับขึ้น 15 ค่ำ เดือน 7

เดือนสิงหาคม มีวันอาสาฬหบูชา ตรงกับขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 และวันเข้าพรรษา

เดือนตุลาคม มีวันปวารณาออกพรรษา ตรงกับขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11

เดือนพฤศจิกายน มีวันลอยกระทง ซึ่งตรงกับขึ้น 15 ค่ำเดือน 12

นอกจากนี้ยังมีประเพณีที่ได้รับอิทธิพลจากต่างชาติที่อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทย เช่น เทศกาลตรุษจีน ที่มีความสำคัญสำหรับชาวไทยเชื้อสายจีน

แหลงมรดก

เหมาะสำหรับผู้ชื่นชอบการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสถานที่ต่างๆ รวมทั้งเหมาะสมสำหรับผู้ชื่นชอบการสัมผัสความงามของแหล่งธรรมชาติและวิถีชีวิตที่ถูกถ่ายทอดเป็นงานศิลปะจัดแสดงไว้ตามแกลเลอรี และพิพิธภัณฑ์ต่างๆ

ประเทศไทยมีประวัติศาสตร์ความเป็นมายาวนานไม่ต่ำกว่า 700 ปี จวบจนทุกวันนี้ร่องรอยอารยธรรมความรุ่งเรืองในสมัยโบราณยังคงปรากฏอยู่ตามสถานที่สำคัญๆ หลายแห่ง ซึ่งบางแห่งได้รับคัดเลือกให้เป็นแหล่งมรดกโลกที่คนไทยภาคภูมิใจ โดยเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2534 อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัยพร้อมด้วยอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย และอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร ได้รับเกียรติให้ขึ้นทะเบียนเป็นโลกจากองค์การยูเนสโกภายใต้ชื่อว่า “เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร” (Historic Town of Sukhothai and Associated Historic Towns)

อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย

อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย ครอบคลุมพื้นที่โบราณสถานกรุงสุโขทัย ซึ่งศูนย์กลางการปกครองศาสนา และเศรษฐกิจของอาณาจักรสุโขทัย สมัยเรืองอำนาจในช่วงพุทธศตวรรษที่ 18 – 19 ตั้งอยู่บริเวณภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ห่างจากตัวเมืองสุโขทัยปัจจุบันไปทางทิศตะวันตกประมาณ 12 กิโลเมตร ภายในอุทยาน มีสถานที่สำคัญเป็นพระราชวัง ศาสนสถาน โบราณสถานโดยมีคูเมือง กำแพงเมือง และประตูเมืองโบราณล้อมรอบอยู่ในสี่เหลี่ยมจัตุรัส ครอบคลุมพื้นที่กว่า 70 ตารางกิโลเมตรและมีโบราณสถานสำคัญที่น่าชื่นชมมากมาย

อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย

อุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย ตั้งอยู่ที่ตำบลศรีสัชนาลัย ในบริเวณที่เรียกว่า “แก่งหลวง” ห่างจากตัวอำเภอศรีสัชนาลัยลงมาทางอำเภอสวรรคโลก 11 กิโลเมตร หรือห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 550 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ในเขตหมู่บ้านพระปรารักษ์ ตำบลศรีสัชนาลัย ตำบลพิจิตร ตำบลหนองอ้อ ตำบลท่าชัย มีพื้นที่ประมาณ 45.14 ตารางกิโลเมตร แต่เดิมบริเวณนี้ชื่อว่า “เมืองเชลียง” แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น “ศรีสัชนาลัย” ในสมัยกษัตริย์ราชวงศ์พระร่วงขึ้นครองกรุงสุโขทัย และได้สร้างเมืองขึ้นใหม่เป็นศูนย์กลางการปกครองแทนเมืองเชลียง ในบริเวณอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย มีโบราณสถาน และโบราณวัตถุทั้งหมด 215 แห่ง สํารวจพบแล้ว 204 แห่ง

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร

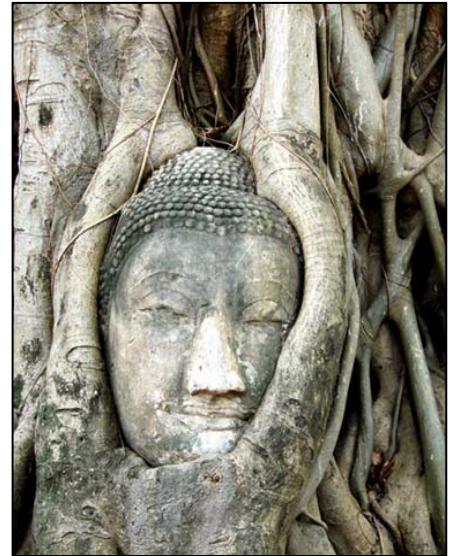
อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดกำแพงเพชร ได้รับการประกาศเป็น “มรดกโลก” ร่วมกับอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยและอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย จากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ภายใต้ชื่อว่า “เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร”

อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร ภายในเมืองและนอกเมืองกำแพงเพชรมีซากโบราณสถานใหญ่น้อยเป็นจำนวนมาก เกือบทั้งหมดเป็นศาสนสถานเนื่องในพระพุทธศาสนาเถรวาทแบบลังกาวงศ์ กลางเมืองมีวัดพระแก้ว วัดพระธาตุ เป็นศูนย์กลาง เป็นลักษณะวัดหลวงที่มีเฉพาะเขตพุทธาวาส ไม่มีพระภิกษุจำพรรษา ทางด้านทิศเหนือของวัดพระแก้วเป็นบริเวณที่เรียกว่าสระมน (เชื่อกันว่าเป็นบริเวณวังโบราณ) และเทวสถานศาลพระอิศวรซึ่งสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยา บริเวณนอกเมืองทางด้านทิศเหนือ มีกลุ่มวัดโบราณขนาดใหญ่ย่อยประมาณ 40 แห่ง สร้างอยู่บนเนินเขาสูงรูปร่างขนาดย่อม จัดเป็นเขตอรัญญิกของเมืองกำแพงเพชร โบราณสถานสำคัญ ได้แก่ วัดพระนอน วัดปามืด วัดพระสี่อิริยาบถ วัดฆ้องชัย วัดนาคนาคเจ็ดเศียร วัดสิงห์ วัดกำแพงงาม วัดเตาหม้อ วัดช้างรอบ และวัดอวาสใหญ่ กลุ่มโบราณสถานเขตอรัญญิกนับเป็นงานสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของเมืองกำแพงเพชร ด้วยโบราณสถานสร้างรวมกลุ่มหนาแน่นในบริเวณพื้นที่ติดต่อกันเป็นผืนเดียวกัน โบราณสถานมีขนาดใหญ่โตอลังการใช้ศิลาแลงเป็นวัสดุหลักในการก่อสร้าง และมีความงดงามทางศิลปกรรมของสกุลช่างเมืองกำแพงเพชรควบคู่กันไป

บริเวณฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิงหรือฝั่งตรงข้ามกับเมืองกำแพงเพชร เป็นที่ตั้งของเมืองโบราณอีกเมืองหนึ่งที่เรียกว่าเมืองนครชุม ลักษณะตัวเมืองเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าอยู่ตรงปากคลองสวนหมาก กำแพงเมืองเป็นลักษณะคันดินสามชั้น ซึ่งในปัจจุบันถูกทำลายไปมากทั้งการกัดเซาะของแม่น้ำปิง และการขยายตัวของชุมชนปัจจุบัน กลุ่มโบราณสถานสำคัญของเมืองนครชุมตั้งอยู่นอกเมืองทางด้านทิศใต้ ห่างจากแนวกำแพงเมืองประมาณ 500 เมตร เป็นกลุ่มวัดเขตอรัญญิกของเมืองนครชุม วัดสำคัญได้แก่ วัดเจดีย์กลางทุ่ง วัดหนองพิกุล วัดขุ่มกอ และวัดหนองลังกา

อุทยานประวัติศาสตร์ที่ตั้งอยู่ใกล้กัน และมีความรุ่งเรืองในอดีตในช่วงที่ใกล้เคียงกันและยังได้รับยกย่องให้เป็นมรดกโลก จากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2534 เช่นเดียวกัน

นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

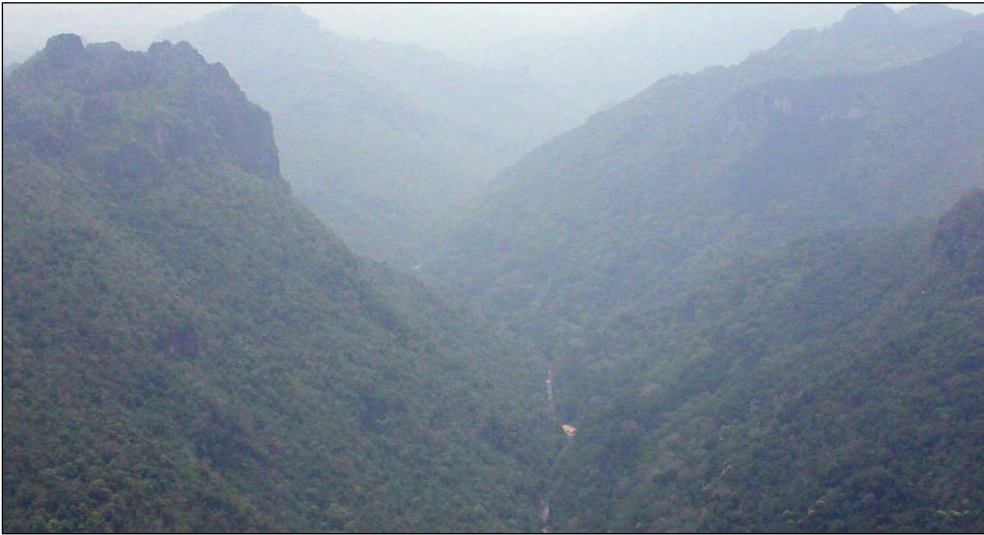
อยุธยาเป็นราชอาณาจักรที่มีความเจริญรุ่งเรืองทางวิทยาการและศิลปวัฒนธรรมอย่างสูงยิ่ง มีการติดต่อค้าขายระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์และจดหมายของนานประเทศ เกี่ยวกับการส่งราชทูตไปเจริญสัมพันธไมตรีทั้งในทวีปเอเชียจนถึงทวีปยุโรปทีเดียว ภายในมีโบราณสถานมากมาย ทั้งตำหนัก วัด และโบราณสถานมากมายเช่น วัดพระราม บึงพระราม วัดราชบูรณะ วัดมหาธาตุ เจดีย์ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยาให้นักท่องเที่ยวและเยาวชนได้ศึกษาค้นคว้าทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ

แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง

องค์การยูเนสโกได้ขึ้นทะเบียนแหล่งโบราณคดีบ้านเชียงเป็นมรดกโลกในปี พ.ศ. 2535 บ้านเชียงนับเป็นแหล่งโบราณคดีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียอาคเนย์โดยกรมศิลปากรได้ขุดค้นพบร่องรอยของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์ เช่น โครงกระดูกมนุษย์โบราณ ภาชนะเครื่องปั้นดินเผา พร้อมทั้งเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีอายุเก่าแก่กว่า 5,600 ปี ด้วยรูปทรงทั้งงดงามและลวดลายที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สะท้อนให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของบรรพบุรุษในยุคก่อนประวัติศาสตร์ แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาอันชาญฉลาด ในการประดิษฐ์คิดค้นงานศิลปะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำเกษตรกรรมและเพาะปลูกในยุคก่อนประวัติศาสตร์

เขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร – ห้วยขาแข้ง

องค์การยูเนสโกได้ขึ้นทะเบียนให้เป็นแหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติของเมืองไทยในปี พ.ศ. 2534 ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของผืนป่าตะวันตกที่ครอบคลุมพื้นที่ 6 อำเภอ 3 จังหวัด ได้แก่อำเภอ อุ้มผาง จังหวัดตาก อำเภอบ้านไร่ อำเภอลานสัก อำเภอห้วยคต จังหวัดอุทัยธานี อำเภอทองผาภูมิและอำเภอสงขลา จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งมีพื้นที่รวมกันกว่า 4 ล้านไร่ เป็นผืนป่าที่เชื่อมต่อกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผางและเทือกเขาในเขตประเทศพม่า ทำให้ผืนป่าตะวันตกแห่งนี้เป็นป่าผืนใหญ่ที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์มีความหลากหลายทางชีวภาพทั้งพืชพรรณและสัตว์ป่า ทั้งยังเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์ป่า เช่น ช้าง เสือ กระต๊อ วัวแดง ควายป่า หมู กวาง และ สมเสร็จ ตลอดจนนกหายากนานาชนิดโดยเฉพาะนกยูงไทยที่กำลังใกล้จะสูญพันธุ์

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ – ดงพญาเย็น

นับเป็นแหล่งมรดกตกกล้าสุดของไทยที่ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกในปี พ.ศ. 2548 และเป็นแหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติแห่งที่ 2 ของไทย ป่าผืนนี้ประกอบด้วยอุทยานแห่งชาติ 4 แห่ง และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอีก 1 แห่ง ครอบคลุมพื้นที่ 6 จังหวัดคือ นครราชสีมา สระบุรี นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว และ บุรีรัมย์ โดยมีอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติทับลาน อุทยานแห่งชาติปางสีดา อุทยานแห่งชาติตาพระยา และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ ซึ่งมีพื้นที่ป่ารวมกันราว 3,874,863 ไร่ 6,155 ตารางกิโลเมตร เป็นผืนป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงยิ่ง

โดยในบรรดาพืชพรรณที่พบเฉพาะในเมืองไทยราว 15,000 ชนิดนั้นสามารถพบได้ในผืนป่าแห่งนี้ถึง 2,500 ชนิด และมีพืชพรรณที่พบเฉพาะในผืนป่าแห่งนี้ถึง 16 ชนิด เป็นแหล่งอาศัยของสัตว์ป่ากว่า 800 ชนิดโดยเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 112 ชนิด สัตว์เลื้อยคลานและสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ 209 ชนิดเป็นแหล่งอาศัยของนก 392 ชนิด โดยพบนกเงือกถึง 4 ชนิดในจำนวน 6 ชนิดที่พบในเมืองไทย และยังเป็นแหล่งธรรมชาติที่เอื้ออำนวยให้ประชาชนคนไทยสามารถจะเข้าไปท่องเที่ยวศึกษาธรรมชาติได้อย่างสะดวกสบาย

ศิลาจารึกหลักที่ 1

ยูเนสโกมีมติให้ศิลาจารึกหลักที่ 1 ของพ่อขุนรามคำแหง ได้รับการจดทะเบียนเป็นมรดกโลกในปี พ.ศ. 2546 ซึ่งตรงกับวาระครบรอบ 720 ปี ศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง หลักศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงเปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญฉบับแรกของไทย ศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหง นับเป็นจารึกหลักที่ 1

เป็นจารึกที่สำคัญและยกย่องว่าเป็นวรรณคดีเรื่องแรกของไทยที่บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เนื่องจากภาษาของคนโบราณมักใช้ถ้อยคำพื้นๆ ประโยคที่มีลักษณะเป็นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน บางตอนมีเสียงของคำสัมผัส ฟังไพเราะ เข้าลักษณะของวรรณคดีได้ ปัจจุบันศิลาจารึกจัดแสดงไว้ที่ห้องประวัติศาสตร์ชาติไทยในพระที่นั่งศิวโมกขพิมาน พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร

แหล่งมรดกโลกของไทยไม่เพียงแต่เป็นมรดกทรงคุณค่าของคนไทยทุกคน แต่ยังเป็นมรดกอันทรงคุณค่าร่วมกันของมวลมนุษยชาติ ที่เราทุกคนควรช่วยกันดูแลรักษามรดกอันล้ำค่าของชาติให้คงอยู่ตลอดไป